

”Kære” medlemmer af Folketingets Socialudvalg

Jeg skriver til jer efter to ”oplevelser” i dagens nyhedsstrøm og i dyb indignation.

Vrede er måske nærmere det rette ord. - Vrede mod jer politikere over hele det politiske spektrum, embedsværkets medarbejdere, og myndigheder over en bred kam fra departementschefer til menige socialpædagoer.

Den første oplevelse kom i morgenradioavisen på P1. Man kunne høre, at I, fuldstændigt skamløst, har besluttet at fjerne boligydelsen fra kontanthjælpsmodtagere, hvoraf mange angiveligt vil miste deres boliger, og vi formentligt med stor sikkerhed vil få forøget det uanstændigt antal høje hjemløse vi har i et af verdens rigeste lande.

Den anden oplevelse, kom med en genudsendelse på DR TV. Signe Molde på udebane på ”Corona Camping” der, som I utvivlsomt ved, og i alle tilfælde burde vide, huser nogle af de kontanthjælpsmodtagere der vil ryge ud af deres boliger når jeres asociale politik træder i kraft.

Hvad rager det mig, kunne jeg spørge mig selv, og det kunne I jo også.

Ikke så meget kunne man mene. - Jeg har egen bolig og har altid haft det. - To endda for tiden. - Jeg er selvstændig i liberalt erhverv, og har stort set altid været det. - Selv om jeg nærmer mig pensionsalderen tjener jeg godt, og jeg har tænkt mig at blive ved med at arbejde en del år endnu, og jeg har også gennem livet ”glemt” at få sparet ret meget op til en pensionstilværelse. - Det gør mig ikke så meget. - Jeg er sund og rask, og knokler rask væk + 60 timer om ugen.

Jeg tjener så meget, at jeg gennem en del år har betalt 3- 4- 500.000 om året alene i indkomstskat. Oveni kradser jeg mere end 300.000 ind i moms og yderligere 100.000 ind i forskellige afgifter og gebyrer der også ryger direkte i de offentlige kasser. - Vi nærmer os en million som jeg, ved den værdiskabelse jeg er i stand til at lave ved at gå på arbejde, sender videre til ”det offentlige”.

Det er jeg lidt stolt af, og jeg bliver også stolt når jeg i den by jeg bor i, oplever at vi har en ”Sociolance”. - Og jeg bliver stolt, når jeg ser at kommunen har bygget nogle små boliger til særligt udfordrede. - ”Housing first” tror jeg princippet hedder. - Det burde I interessere jer for!

Og ”Samfundskontrakten” hedder det vist, når man betaler røven ud af bukserne til gengæld for et socialt sikkerhedsnet som man jo selv kunne få brug for en dag, hvis man skulle blive syg, gå konkurs eller på anden måde komme i uføre.

Det gør jeg nok ikke, men til mulig overraskelse for ”maskinmennesker” som jer og de der sidder med regneark i jeres embedsværk, har jeg venner, bekendte, familiemedlemmer, pårørende til pårørende – et netværk kalder man det – hvor jeg møder mennesker der har det svært. - Herunder nogle der har måtte bo på gaden i kortere eller længere tid, og herunder også nogle der i årevis er pisket gennem et dysfunktionelt beskæftigelsessystem der aldrig har virket, og heller aldrig kommer til det.

Jeg ser også hjemløse på gaden i København stort set hver gang jeg bevæger mig gennem byen, og jeg SKAMMER mig dybt og inderligt over at skulle bidrage til noget som helst i et samfund hvor man behandler mennesker med så lidt værdighed.

Alt i mens jeg i mit fag gang på gang på gang møder mennesker, der uden at have rørt en finger for

at tjene ret meget ved hæderligt arbejde, har ”vundet” millioner på samfundets helt store lotterispil, ejendomsmarkedet, hvor det mindretal af befolkningen der har været heldige at bo centralt i de store byer har tjent formuer, alt imens det flertal der har boet til leje, eller som suger på lappen i et parcelhus i en landsby i udkanten, presses længere og længere væk fra både udsigten til et arbejde og udsigten til en nogenlunde værdig bolig. Danmark ”knækker” ikke over. - Danmark ER knækket for længe siden.

Og I? -

I synes at man skal fratage nogle af de mennesker den sidste rest af værdighed som en egen bolig er? - For at piske dem ud på et arbejdsmarked, som de ikke har en chance for at klare sig på, og som heller ikke mere er der man skal være for at klare sig i Danmark.

Det der betyder noget for ens økonomiske formåen i Danmark, er ikke længere hvilken uddannelse man har, om man har et arbejde, og hvad man laver. - Det der betyder noget er om man selv eller ens forældre har været heldige i ejendomslotteriet.

Nogle af jer vil tro at jeg hører til langt ude på venstrefløjen. Eller måske lige modsat – hos DF eller Danmarksdemokraterne. - Men jeg har stemt radikalt eller konservativt stort set hele mit liv. - For balancens skyld, og fordi jeg altid har syntes at ”samfundskontrakten” vær værd at værne om.

Men den der jo ikke længere!

Hvis ”lovgiver” ikke fatter, at man skal tage hånd om de svage i samfundet, og hvis I ikke fatter, at der ikke MÅ VÆRE HJEMLØSE i Danmark overhovedet, så har I brudt den samfundskontrakt, og så har jeg egentligt kun et spørgsmål:

Skammer I jer ikke?

Mvh

Lars Anton Jensen /